

Duša Kristova, posväť ma

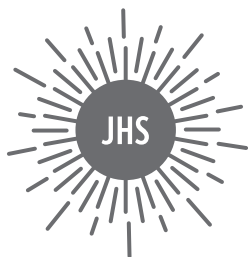

Rozjímanie
nad starobylou
kresťanskou
modlitbou

**Duša
Kristova,
posväť
ma**

*Rozjímanie
nad starobylou
kresťanskou
modlitbou*

Duša Kristova, posväť ma

*Rozjímanie
nad starobylou
kresťanskou
modlitbou*

Vydal: © Zachej.sk, 2023

Preklad: Silvia Koscelanská-Hajdučeková

Grafika: © Bookwork.sk

Jazyková korektúra: Zuzana Hašková

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-463-1

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Duša Kristova, posväť ma.
Telo Kristovo, spas ma.
Krv Kristova, napoj ma.
Voda z boku Kristovho, obmy ma.
Umučenie Kristovo, posilni ma.
Ó, dobrý Ježiš, vyslyš ma.
Do svojich svätých rán skry ma.
Nedaj mi odlúčiť sa od teba.
Pred zlým nepriateľom chráň ma.
V hodinu mojej smrti povolaj ma.
A daj mi prísť k tebe,
aby som ťa chválil s tvojimi svätými
na veky vekov. Amen.

Úvodné slovo autora

Kniha, ktorú ti vkladám do rúk, obsahuje rozjímanie o modlitbách, ktoré akiste poznáš a snáď ich aj každý deň opakuješ. V nich sú skryté pravé poklady najvrúcejšej zbožnosti, keď ako plamene lásky sú predovšetkým schopné roznieť dušu, ktorá zotrváva v modlitbách pred Najsvätejšou sviatosťou. V nádeji, že ti to poslúži, som sa snažil odhaľovať ich hlboký zmysel.

Tieto modlitby nie sú zoradené podľa nejakej osnovy, aby svojím významom nadväzovali jedna na druhú; majú povahu zvláštnych povzdychov, ktoré sú skôr úľavou srdca ako rozumovou rečou ducha, lebo ak hovoríme s Bohom, nemáme používať reč, ktorá oslňuje vedomosťami, ale takú, ktorá horí láskou k nemu.

Pri jednotlivých povzdychoch nájdeš viacero ďalších modlitieb, z ktorých každá takisto tvorí vlastný celok, aby si si mohol vybrať tú, ktorá najväčšmi zodpovedá tvojim potrebám, záľubám, tvojej spiritualite, a takto zotrvať s Ježišom po svätom prijímaní alebo svätej omši.

Čím lepšie bude pritom tvoj duch a tvoje srdce vnímať, čo čítaš, tým viac sa v tebe zrodí nových myšlienok a nových citov pôsobením Ježišovej milosti,

ktorá dá vzklíčiť drobným semenkam, čo ľudská ruka vložila do zušľachtenej pôdy: tak sa aj tvoja duša, dobre pripravená, bude radovať z najsladších plodov čnostného života.

Moje útle dielko nie je hodné, aby sa postavilo na roveň drahocenných spomedzi kníh o Eucharistii. Je jednoduché ako zrnko kadidla, ktoré nemá váhu ani cenu, ale ktoré sa môže premeniť v obláčik najlahodnejšej vône a pozdvihnúť sa až k svätostánku, ak len máš dosť lásky k obetovanému Ježišovi, aby ho rozžeravili jej plamene.

Kiež sám Ježiš obráti na nás svoj milosrdný pohľad a milostivo nakloní najvznešenejšie city našich sŕdc k svojej najsvätejšej obeti.

*(Meno autora je neznáme, vieme však, že ide o autora diela
SCINTILLE EUCARISTICHE.)*

Predhovor

Čo človeka nič nestojí, zvyčajne za nič nestojí. Tak sa hovorí a aj tak naozaj býva, ale ako každé pravidlo aj citovaná múdrosť má svoje výnimky. Jedným z najvýrečnejších príkladov, keď neplatí, je starozákonný príbeh o uzdravení Námana. Vojenský veliteľ aramejského kráľa Náman chorý na malomocenstvo prišiel spolu so svojím sprievodom k príbytku proroka Elizea, aby ho požiadal o uzdravenie. Elizeus sa ani neunúval vyjsť z domu, iba k nemu poslal svojho sluhu s odkazom, ktorý by sme dnešnou rečou mohli vyjadriť asi takto: „Žiaden problém, kamoško, sedem ráz sa ponor do rieky, čo tam, aha, tečie, a budeš v pohode.“ Prorokov odkaz, ktorý Náman vnímal ako nevkusný žart, ho celkom pochopiteľne nahneval, veď meral ďalekú, strastiplnú cestu za Božím mužom, a on ho takto odbil. Jeho sluhovia ho však prehovorili, aby urobil, ako mu povedal prorok, a záver príbehu poznáme – Náman sa z malomocenstva zázračne uzdravil.

Každý z nás je tak trochu ako Náman. V človeku je totiž hlboko zakorenené presvedčenie, že čím sú jeho duchovné praktiky krkolomnejšie, tým skôr ho privedú k Bohu. Ide o názor, ktorý pochádza z chápania viery a náboženstva ako výstupu človeka k Bohu. Biblické chápanie

duchovného života je však presne opačné – nie my vystupujeme k Bohu, ale Boh sa skláňa k nám.

Toto hovoríme na úvod knižočky, ktorá takpovediac rozmieňa na drobné starobylú kresťanskú modlitbu *Duša Kristova, posväť ma*. Každému zo zvolaní, ktoré ju tvoria, je venovaná osobitná kapitolka s rozjímavými modlitbami, ktoré rozvíjajú obsah zvolania.

Nech nás skutočnosť, že *Duša Kristova, posväť ma* je kratučká a napohľad celkom obyčajná modlitba, nemýli ako Námana – v priebehu dlhých stáročí sa ju horlivo modlil a vrelo odporúčal celý zástup svätcov. Nájdime si radšej čas na nenáhlivé vychutnávanie meditatívnych textov, ktoré knižočka ponúka, aby sme sa mohli ponoriť pod povrch každodenného životného zhonu, kde nás túžobne očakáva náš Boh.

Martin Csontos